

Z9Poets

vol 2.

Poezie contemporană din 19 țări

TEXTE DE

Kaveh Akbar, Răzvan Andrei, Jesica Baci, Emily Berry,
Denise Bonetti, Max Czollek, Eta Dahlia, Andrei Doboș,
Gabi Eftimie, Robert G. Elekes, Gabriela Feceoru,
Mircea Andrei Florea, Kristofer Folkhammar, Livia Franchini,
Andrei Gamarț, Berta García Faet, Linn Hansén,
Oli Hazzard, Heir of the Cursed, Ioana Iacob,
Stéphane Korvin, Jakobe Mansztajn, Cosmina Moroșan,
Ileana Negrea, Ruxandra Novac, Mădălina Oprea,
Alexandra Pâzgu, Tudor Pop, Ariana Reines, Galina Rymbu,
Richard Scott, Xiao Yue Shan, Livia Ștefan, Stacey Teague,
Ioana Vintilă, Elena Vlădăreanu, Arno van Vlierberghe,
Nadia de Vries, Raed Wahesh, Charlotte Warsen

VOLUM EDITAT DE

Vlad Pojoga, Cătălina Stanislav, Krista Szöcs,
Daniel Coman, Alex Văsieș, Ruxandra Gîdei

ILUSTRĂȚII DE

Ania Radu

Editura Universității „Lucian Blaga” din Sibiu
2023

007 Intro

011 Kaveh Akbar

021 Răzvan Andrei

031 Jesica Baci

041 Emily Berry

051 Denise Bonetti

061 Max Czollek

071 Eta Dahlia

081 Andrei Doboş

091 Gabi Eftimie

101 Robert G. Elekes

111 Gabriela Feceoru

121 Mircea Andrei Florea

131 Kristofer Folkhammar

141 Livia Franchini

151 Andrei Gamart

161 Berta García Faet

171 Linn Hansén

181 Oli Hazzard

191 Heir of the Cursed

195 Ioana Iacob

205 Stéphane Korvin

215 Jakobe Mansztajn

225 Cosmina Moroşan

235 Ileana Negrea

245 Ruxandra Novac

255 Mădălina Oprea

265 Alexandra Pâzgu

275 Tudor Pop

285 Ariana Reines

295 Galina Rymbu

303 Richard Scott

313 Xiao Yue Shan

323 Livia Ştefan

333 Stacey Teague

343 Ioana Vintilă

353 Elena Vlădăreanu

363 Arno van Vlierberghe

373 Nadia de Vries

383 Raed Wahesh

393 Charlotte Warsen

Volumul de față, a doua antologie *Z9Poets*, reprezintă rezultatul eforturilor echipei Z9 de a continua proiectul început în 2022. Principalul program editorial al întregii serii e că nu are, de fapt, un program. Aducând împreună poete și poeți din medii și cu *background*-uri diferite, care scriu în limbi diferite și care au opțiuni tematice și stilistice foarte diferite, seria *Z9Poets* își propune pur și simplu să atragă atenția asupra poeziei tinere, de oriunde ar veni ea. Cu cât vine din mai multe locuri și în mai multe forme, cu atât noi, cei care contribuim la construcția ei, suntem mai încântați.

Încă dinainte de începerea *Z9Festival*, echipa revistei *Zona nouă* – devenită și ea între timp *Z9Magazine* – a fost extrem de preocupată de importul de poezie. De la existența constantă a traducerilor în paginile revistei, până la numerele speciale dedicate poeziei spaniole tinere (2014), poeziei americane tinere (2014) sau poeziei britanice tinere (2016), interesul pentru descoperirea noilor zone poetice ale lumii, nu doar ale României, era evidentă. Acest demers a fost, bineînțeles, facilitat de modelul *Poesis internațional*, fără doar și poate cel mai constant și relevant proiect de revistă de poezie din țară.

Kaveh Akbar
Kaveh Akbar
Kaveh Akbar
Kaveh Akbar

Kaveh Akbar
Kaveh Akbar
Kaveh Akbar

VALOAREA FRICII

rezidă în sunetul ei, care leagă
cântecul de gât. Mierla palidă

cântă zăpada cu triluri în timp ce bruta singuratică
se ascunde într-un pumn de greieri

ascunzându-se în sunetul
de sub podea e o brută, năucită
de sunet.

Pentru a construi un ponton din morți
trebuie să-i legi unul de altul

cu părul lor, și chiar și atunci
nu vor fi

greieri, nu va fi o plută bună.
De multe ori scăparea este
noroc, un magnetic

nord, sunetul
legând liniștea de
fiecare mușchiuleț al gâtului.

Valoarea bucuriei se diminuează când
vezi un unchi

împingând un unchi împingând un unchi
în afara fotografiei.

Așa că lași
o copilă-hoață să-ți bage mâna în buzunar

pentru că îi vezi
pielea plină de cicatrici. Valoarea

bucuriei constă în
întrebarea, *ce ar trebui să repar acum?* Năucitoare

bucurie, năucitor e sufletul
năucitor e sufletul cu toate minciunile lui

despre suflet.

IMPERIUL MEU

Imperiul meu m-a făcut
fericit pentru că era un imperiu
și era al meu.

Eram prea prost ca să mă enerveze ceva.

Bebelușii plâng la naștere, s-a zis,
pentru că diavolul îi înțeapă ca o introducere
în cunoaștere.

Îmi atingeam cu degetele rama aurită, numărând
nemulțumirile ca pe degete:

aici mama mea, aici inelul meu,
aici sexul meu, aici regele meu.

Toate încă acolo. Mânia este dorința
de a răsplăti pentru ce ai suferit.

Îngenunchind pe monede
înaintea zeițății minore din oglindă.
Lipsit de indicii ca o perlă.

Că profeții au venit nu ca să ne ușureze suferința
ci ca să o experimenteze pare – pot să zic asta? –
o risipă?

Imperiul meu m-a făcut fericit
așa că i-am iubit, cu ușurință, cetățenii – atâta iubire,
un fel de naștere, o introducere în durere.

Orice învăț mă face să fiu nervos la faptul de a fi învățat.

Noile rachete pot detecta bătăile inimii unei muște de pe un munte de dărâmături aflat la 10.000 de kilometri depărtare.

Că muștele au inimi, de 104 de celule, care bat.

Și din cauza acestei informații:
un munte de dărâmături.

Profeții au venit să ia parte la suferință
ca la un parc de distracții, care
pune în centru suferința noastră.

În broșura noastră:
durerea unui tată datorată morții tatălui lui,
spinul rămas rupt într-o mână.

Imperiul meu m-a făcut fericit
pentru că era un imperiu, nemilos,

iar suferința nu era a mea.

MAMELE CARE AM FOST CÂNDVA

Degete de mamă în noroi. Mamă implorând după un bol.
Mamă țesătoare de dantelă construindu-și pâza, bebelușii
devorând-o întreagă. Mamă de înălbit. Mamă șorț
pătat cu făină. Mamă floare. Mamă Florida,

osul umed. Tronul de marmură. Mamă trimisă înapoi.
Mamă îndoită de spate ca scrisul de mână. Mama depindea
de lumină. Mamă? Depinde de noapte.

Mamă pentru cine tot cerul.

Mamă ascunsă după perdele, mormăind prea tare.
Mama vierme la giulgiu. Mama a crezut că e posibil.
Mama a greșit. Cânteculmamei. Doamna noastră Mamă a
Paturilor Umede

și Dizgrației Agresive. Mama kaki, numele sună
asemănător cu gustul ei. Mama cu toată creația îngrășându-se.
Mamă care a îndurat cât timp s-a întâmpat.

MIRACOLUL

Gabriel apucându-l pe omul analfabet, singur în peșteră ținând post, și ordonându-i CITEȘTE, omul zicând nu pot, Gabriel strângându-l mai tare, ordonându-i CITEȘTE, omul gâfâind nu știu cum, Gabriel strângându-l atât de strâns încât acesta nu mai putea respira, storcând din el aerul de protest, aerul de dubiu, scoțându-l prin zdrobire afară din corpul lui fragil de om, zicând CITEȘTE ÎN NUMELE DUMNEZEULUI TĂU CARE TE-A CREAT DINTR-UN CHEAG DE SÂNGE, și prin urmare: alfabetizarea. Revelația.

Până ce Gabriel n-a scos tot ce era gol în el, Profetul n-a putut primi miracolul. Imaginează-ți goliciunea din tine, largile cavități pe care toată viața ta ai încercat să le umpli – cu tați, mame, iubiți, limbă, droguri, bani, artă, laudă – și imaginează-ți că au dispărut. Ce-a rămas? Orice nu ești este ceea ce te face să fii tu însuși – o casă folositoare nu datorită podelei sau tavanului ori pereților, ci datorită spațiului gol dintre ele.

Gabriel nu va veni la tine. Dacă ar veni, l-ai striga Jibril sau Gabriel, așa cum o faci aici? Până la urmă, pentru cine faci toate astea?

Să luăm crizele rând pe rând. Gabriel nu vine la tine. Niște brânză pe pâine, un pic de pește sărat.

Undeva, un bărbat dirijează un avion robot către crimă. „Robot” din cehul *robota*, însemnând *muncă forțată*. Muncă criminală, forțată. El nu vede niciodată cadavrele, care se subînțeleg prin absența lor. Ca penele pe o pasăre de hârtie.

Gabriel nu vine la tine. În absența clarității care împrăștie norii cu surle și trâmbițe, ce anume să existe? Mai multă viață. Mai mulți bani, sex fără prea mult consum de energie. Mamă, frate, iubit. Călătorești și aduci cadou eșarfe de mătase, o pungă cu ciocolate pentru nu-știi-cine-încă. Cineva sigur le va vrea. Le arunci într-un câmp gol. Adormi privind-ți pistruii de pe încheietură.

Undeva, o femeie apasă un buton care încuie oameni în spatele unor uși de metal. Încuietorile îi sunt utile, pentru că e un gol de partea cealaltă care ține viețile oamenilor la locul lor. Ea habar nu are de numele acelor oameni. Anonimitatea este o trăsătură ancilară a încuietorilor. „Ancilară”, de la latinescul *ancilla*, însemnând subordonat. Un gol care să le susțină toată viața.

Tu, creat dintr-un cheag de sânge: Gabriel nu vine la tine. Ești prea plin ca să mănânci. Ești prea legat de încuietori.

Prea crud ca să fii surprins de miracol.

Gabriel nu vine. Ești prea iubit ca să iubești. Prea legat de vorbire ca să auzi. Prea ud ca să bei.

Niciun Gabriel.

Ești prea legat de laudă ca să plângi. Ești prea legat de joc ca să te oprești. Ești prea amețit ca să-ți dai drumul.

Nu. Gabriel nu va veni la tine. Prea legat de teamă ca să te miști. Prea pietricică pentru piatră. Prea șa pentru cal. Prea multă crimă ca să plătești pentru ea. Gabriel, nu. Nu mai. Ești prea departe ca să salvezi. Prea vlăguit de sânge ca să fii martir. Prea diamant pentru cărbune. Prea națiune pentru pământ. Tu, brută, pietricică nemiloasă. Gabriel. Dumnezeuul omului. Nu. Niște brânză pe o felie de pâine. Milă. Milă.

Traducere de Daniel Coman.